

Сидько й Тинько

Галина Кирпа

Сидько сидів, Тинько — тинявся.

Сидько читав собі й сміявся.

Аби ж сміявся тишком-нишком, —

Тинько б не знав про її книжки.

А то сидить, немов на лихо,

і просто лускає від сміху.

Тинько і місця не знаходить —

з кутка в куток все ходить, ходить...

Вже геть не хочеться тинятись.

І він сказав: "Давай мінятись!"

Іди ще ти, Сидьку, в Тиньки,

а я читатиму книжки!"